

Jord, der ifølge det af Statsministeren fremsatte Lovforslag skulde blive overdraget Samfundet. Man skal benytte de Regler, der findes i det Forslag til Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje, der nu ligger i Landstinget, og hvis Bestemmelser vi alle kender. For at kunne rejse Krav om at faa Jord overladt, enten det nu sker paa den ene eller anden Maade — til sidst ved Ekspropriation —, foreskrives det i § 11, at den paagældende Ansøger skal opfylde visse Betingelser. Han skal opfylde Betingelserne for Valgret til Folketinget og som Regel ikke være over 55 Aar; han skal fremskaffe en Attest fra to med hans Forhold nøje kendte troværdige Personer for, at han er en ædruelig og hæderlig Person, som kan anses for at være egnet til at drive et mindre Landbrug, og han skal være i Besiddelse af de Midler, der er nødvendige til at sætte et saadant Landbrug i Drift.

Hermed mener jeg i korte Træk at have gjort Rede for dette Lovforslag og skal med disse Bemærkninger anbefale det til velvillig Behandling i dette høje Ting. Jeg er fuldkommen forvisset om, at dette Ting og ogsaa det andet høje Ting er rede til at gøre noget paa dette Omraade, thi der er her Trang til Stede, vi hører alle Raabet ude fra Landbokredse.

Det næste Lovforslag, jeg skal fremsætte, er *Forslag til Lov om Tilsynet med de private Skove og de til Landets Præstekald hørende Skove*. Tilsynet med vore private Skove foretages i Øjeblikket af Skovriderne, dels de private, dels Statskovriderne. Landet er inddelt i 10 Distrikter. Tilsynet har særlig til Opgave, naar et Skovareal overgaar til anden Mands Eje, at paase, at de i Forordningen af 1805 § 20 indeholdte Forskrifter om, at man ikke uden særlig Tilladelse hugger i Skoven de første 10 Aar efter Arealets Overdragelse, overholdes. Dernæst bliver det spurgt med Hensyn til Udstykning af Fredsskove og med Hensyn til Flytning af Fredsskovforpligtelsen fra eet Areal til et andet. Det skal ligeledes skride ind overfor Forseelser, som begaas af Skovejere. Det siger sig selv, at disse Opgaver ikke er saa helt ringe. Tilsynsmændene faar ingen Løn for dette Arbejde, de faar kun Diæter og Rejseudgifter. Men har Op-

gaven været vanskelig før, har den været endnu vanskeligere i disse Krigsaar. Dels er Hugsten blevet langt større baade i Statsskovdistrikterne og i de private Skove, dels er Priserne paa Brænde blevet saa høje, at der er Fare for, at man indenfor de private Skovejeres Kreds er for ivrig til at hugge, saa der hugges mere, end Skoven kan taale, og vi er alle sammen interesserede i, at den Skovbevoksning, Landet er i Besiddelse af for Øjeblikket, ikke uden den strengeste Nødvendighed bliver forringet.

Derfor er Kravet om et ændret Tilsyn med vore private Skove kommet fra Dansk Skovforening. Jeg er enig med Dansk Skovforening i, at det vilde være heldigt, om man kunde faa et nok saa effektivt Tilsyn med vore private Skove. Der foreslaas derfor, at der ansættes 6 Skovinspektører, som faar den særlige Opgave at føre Tilsyn med Landets private Skove, og det siger sig selv, at dette Tilsyn kan blive langt mere effektivt, idet det vil blive vedkommende Mænds egentlige Opgave medens de nuværende Tilsynsmænd desuden har deres eget Distrikt at passe, som maaske giver dem rigeligt Arbejde. Lønnen til disse Skovinspektører foreslaas at skulle begynde med 4 500 Kr., stigende til 6 600 Kr. Selvfølgelig ved jeg ikke, om det er den rette Løn, her er sat, men derom kan der forhandles. Skal man i det hele taget have brugelige Mænd paa disse Pladser, forekommer det mig imidlertid, at man ikke maa sætte Lønnen alt for lavt. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale ogsaa dette Lovforslag til Tingets Velvillie.

Det sidste Forslag, jeg skal fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Oprettelse af nye Lærerpøster ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole*. Ved Forhandlingerne om Lovene af 19. Marts 1918 og 10. August 1918 om Opførelse af Nybygninger ude paa Landbohøjskolen og om Købet af „Sygehjemmet“ i København blev der fra samtlige Partiers Side baade her i Folketinget og i Landstinget udtalt stor Velvillie overfor Landbohøjskolen og stor Beredvillighed til at skabe saadanne Betingelser, at Arbejdet paa Landbohøjskolen kunde faa de bedst mulige Vilkaar baade for Lærerne og for Eleverne, hvis